

Foto Uno Johansson

Backsippor. I bakgrunden de karaktäristiska järnåldersgravarna.

26 Rosens backe

Sandbacke och järnåldersgravar med en rik flora av kalkgynnade torrängsväxter.

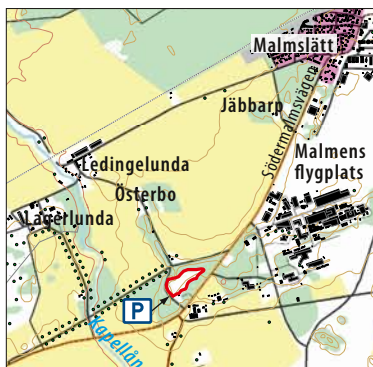
Backen utgörs av en isälvsavlagring som har använts som gravfält under hela järnåldern. Ett hundratal gravar har hittats och några högar är ovanligt stora. De smälter väl ihop med isälvsformationen och ger området en småkullig yta, till glädje för "backväxterna".

Redan i början av maj är det dags att bege sig hit för att njuta av backsipporna. De stora och färgstarka blommorna är nästan överkliga inslag i vårfloran. Namnet kan ge intryck av en anspråkslös växt, men vilka backar som helst duger inte. Det ska vara sandiga backar som snabbt torkar upp och det ska finnas kalk i marken. Liknande krav har den i Östergötland sällsyntare och mer diskret färgade fältsipporna som också växer här.

Vårens sippor avlöses av vanliga torrängsväxter som brudbröd, solvända, backnejlika och mandelblom. Här finns också ovanligare arter som är kalkgynnade och drar nytta av att isälvs-

avlagringen innehåller material från slättens kalkstensberggrund. Fältsmalört, backklöver, flentimotej och färgmåra är karaktäristiska arter för vegetations-typen kalktorräng, eller stäppäng som den också brukar kallas.

Rosens backe var igenväxt under en period, men efter en restaurering betar nu får i området. Den rikaste floran har klarat sig kvar på högarnas sluttningar där det är som torrast.

Åk från Malmköping mot Vikingstad. En liten blå skylt, "Gravfält", pekar ut vägen till området, strax före vägen mot Frösle. Man får köra in och parkera vid vägen intill backen.